

VTLV TRANG ĐẶC BIỆT TƯỞNG NIỆM CHIẾN SĨ VÕ ĐẠI TÔN/HOÀNG PHONG LINH.

VTLV KHÓC VÕ ĐẠI TÔN/ HOÀNG PHONG LINH

VĂN THƠ LẠC VIỆT rất đau buồn
Kính tiễn anh hùng **VÕ ĐẠI TÔN**
Suốt cả một đời yêu Tổ Quốc
Và tròn hết kiếp giữ quê hương
Giờ trong bệnh viện còn thơ gửi
Phút cuối dương trần vẫn phát ngôn
“Nhớ nước thương nhà” - nhờ Lạc Việt
Lưu giữ sáng tác **PHONG LINH - TÔN**

PHONG LINH – TÔN, chiến sĩ kiêu hùng
Đất nước hòa bình trách nhiệm chung
Chàng bước dần thân vào chết chóc
Người đi chiến đấu với gông cùm
Tuổi già sức tận kêu lời chính
Phận lão thân tàn vắt máu trung
Nhấn gửi hậu nhân gìn Tổ Quốc
ĐẠI TÔN quả đúng bậc anh hùng

VĂN THƠ LẠC VIỆT Kính Viếng
MAY 24/2025

VTLV KHÓC VÕ ĐẠI TÔN/HOÀNG PHONG LINH

VĂN THƠ LẠC VIỆT rất đau buồn

Kính tiễn anh hùng **VÕ ĐẠI TÔN**

Suốt cả một đời yêu Tổ Quốc
Và tròn hết kiếp giữ quê hương
Giờ trong bệnh viện còn thơ gởi
Phút cuối dương trăn vãn phát ngôn
“Nhớ nước thương nhà” – nhờ Lạc Việt
Lưu giữ sáng tác **PHONG LINH – TÔN**

*

PHONG LINH – TÔN, chiến sĩ kiêu hùng
Đốt nước hòa bình trách nhiệm chung
Chàng bước dấn thân vào chót chóc
Người đi chiến đấu với gông cùm
Tuổi già sức tận kêu lời chính
Phận lão thân tàn vớt máu trung
Nhìn gởi hậu nhân gìn Tổ Quốc
ĐẠI TÔN quí đúng bậc anh hùng!

Văn Thơ Lạc Việt – Kính Viếng – MAY 25/2025

**

Tưởng Nhớ Nhà Tranh Đấu cho Tự do Võ Đại Tôn

*

Một đời yêu Tổ Quốc,
Trọn kiếp giữ quê hương.
Dấn thân vào trận tuyến,
Không quỵ chốn nhieu nương.

*

Chẳng chớ nghĩa vay mượn
Vượt khó để tìm đường
Tuổi già vẫn gắng gượng
Đãi Cội chẳng hờn nường

*

Giữa phút giây vô thường
Viết vãn thơ.tư tưởng tượng
“Nhớ nước, nhà tình thương”
Goi vào vườn văn học

*

Hoàng Phong Linh thi sĩ,
Bút thép quá gan lì
Gió lộng hờn thi vị
Lửa cháy chí nam nhi!

*

Anh hùng danh đích thị
Truyền lửa Việt quang huy
Sống xanh mãi còn ghi,

Võ Đại Tôn bặt nhị !!!

Nguyễn Hồng Dũng

**

Tiến Chú Võ Đại Tôn

*

Con yêu Tà Quộc đã xa rồi
Võ Đại Tôn giờ được nghỉ ngơi

Sứ mệnh ươm nòi dù xác b
Vai trò giữ nước du xương rơi
Anh hùng ting đẹp lưu nhân th
Dũng sĩ danh thơm đo cuộc đời
Chin hữu Cộng Hoà an tha mộng
Chèo thuyn Bát Nhã trí nhàn chơi

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 5/23/2025

**

TIn ÔNG VÕ ĐẠI TÔN

*

*Chiu rơi mây vng lặng,
Tin người vo cõi xa.
Lòng chan hòa lệ trng,
Nén hương gi phương xa.*

*

*Một đời son st chí,
Đu tranh chng ngại ngn.
Mười năm nơi lao lý,
Tâm vn giữ chân tâm.*

*

*Ngục tù không khut phục,
Đu bóng ti ba vây.
Lời thơ còn lay động,
Mẹ Việt vn nơi đây.*

*

*Cánh chim trời đã khut,
To quc mãi ghi công.*

Người đi như trăng lặng,
Sáng mãi giữa lòng dân.

*

Xin nguyện mười phương Phật,
Tiếp dẫn bậc anh hùng.
Về nơi miền Cực Lạc,
Thoát khỏi, được an dung.

*

PhamPhanLang

25/5/2025

**

NƯỚC TRÔI MẸ MẸ

Con quỳ bên ni dòng sông
Bên tê mẹ Mẹ !
Trời ơi, nước ngập tràn đòng
Từng khúc xương trôi đau lòng con tr.
Con mang trong người thịt xương của Mẹ
Chừ trông nước lụt dâng v
Con còn bên ni, Mẹ mất bên tê,
Sóng bao la v, bên bên Mẹ mô ?

*

Ngày xưa Mẹ chết, con khóc mất khô,
Chừ xương Mẹ trôi, hân con nước lụt.
Nước dâng ngùn ngụt
Cuốn mái tranh nghèo.
Sóng cuộn mang theo
Ngày vàng bên Mẹ.

*

Con nhớ ngày xưa tiếng con th th

Đòi đi theo Mẹ nhóm bu^{oi} chợ làng.
Mẹ d^ut tay con qua xóm, hoa vàng
N^u tươi bờ dậu.
Con kêu : – “Mẹ ơi, t^ung đàn bướm đậu”
Mẹ cười, bóp chặt tay con.

*

Con nhớ những l^ui đường mòn
Trâu bò qua lại.
Bu^{oi} chi^u đơn sơ, lũy tre nằm ôm n^ung quái,

*

Con đùa với bóng cau nghiêng.
Mẹ la : – “Coi chừng t^ui ng^u không yên,
Giật mình con khóc, bà Tiên b^u bu^un...”.

*

Con nhớ những mùa mưa tuôn
Gió đông kéo v^u lạnh bu^ut.
Trong lòng Mẹ, con nằm co rút,
Mẹ chuy^un hơi ^um tình thương
Con mê gi^uc ng^u đêm trường, Mẹ vui.

*

Con nhớ dòng sông êm xuôi
Trôi v^u Ph^u Hội.
Giặt áo bên con Mẹ ng^ui m^ui t^ui,
Con nhìn cá đớp trăng sao.
M^ui l^un sao chuy^un ngôi cao
Con đưa ngực nh^u, sao vào h^un thơ.
Nhìn con, m^ut Mẹ đ^uy mơ
Con đòi Mẹ c^ung, hờ ơ... Mẹ hò.

*

Chừ con v^u : nước lũ, sóng to
Xoáy c^ua, phẳng nhà, X^uc trôi m^u Mẹ !
Xương theo dòng sông ngày xưa ra b^u

Vì chung lòng Mẹ : đại dương !
Mẹ sống làm than cho con tình thương
Chừ Mẹ chết đi, mẹ trôi nước lụt.
Con quỳ bên ni, linh hồn về quê

Mẹ ơi mà về bên quê chừ, Mẹ ơi !

*

Quê hương nước ngập tận trời
Hồn con khóc suốt một đời không nguôi!...

Hoàng Phong Linh

*

FLOOD DRIFTED MOM'S GRAVE

I knelt on this of the river side,
Mom's grave was on the other over the tide!
Alas! Water being submerging all the field to destroy,
Each piece of bone floated in the flood pained this boy.
I have got in my body some Mom's bone and blood.
Now having to watch the surging flood,
I was still alive here, Mom already dead over there!
The surf was immense, but were you anywhere?
In the past You passed away I cried with eyes dry,
Now Your bones were drifting, my soul the rising high.
The water upheaved batch after batch
Sweeping away the poor thatch;
It also swirled away

By-Mom's-side so golden each day.

I remembered the time when I supplicated

To follow you to the village market, I duplicated;

You took my hand leading me to the hamlet thence

The yellow flowers bloomed freshly along the fence;

I exclaimed, "Mom, they're butterflies in a dreamland."

Mom smiled squeezing my hand.

I remembered the pathways

Buffaloes and cows came and went always.

One afternoon, the bamboo rows, the sun running low,

I played with the slant areca shadow,

Mom lectured me, "Mind your sleep could not be eased,

Startled you'd cry and the Fairy would be displeased."

I remembered the rainy seasons when

The winter winds came back so cold wherein

Encircled in your arms I lay cowering,

You conveyed your warmth of love towering

For my sleep to get sound, you satisfied in your profound.

I remembered the smooth river to cool down

Flowing to the renowned Hội An Town;

You washed the clothes each evening without variations,

I watched the fish snap the moon and constellations;

Each time a star moved to a higher location
I thrust out my chest so it enters my childish inspiration.
Beholding me your eyes seemed dreaming in the sky;
I wanted to be carried on your back, you did with a lullaby.
At present I had returned: torrential waters, huge waves
Swirled doors, whirled homes, swiped caves;
The flood swept away my Mom's grave! How to crave!
Mom's bones made the old stream-drifts-to-sea motion
Because your heart itself is the ocean!
You lived a miserable life to give me your love,
Now you had died; I was kneeling as a mourning-dove
On this side; your grave drifted; my nippy soul died.
Oh Mom! How to get over to the other side!
My Motherland is submerged—What damnation!
My crying in my mind all life could not get alleviation!

Translation by [THANH-THANH](#)

[PoetFromVietNam](#)

THEO TIN TỪ VIỆT BÁO, CALIFORNIA: Nhà hoạt động dân ch^h Võ Đại Tôn (1935-2025) vừa m^ht lúc 22:00 giờ ngày Thứ Sáu 23/05/2025 (giờ Úc) tại bệnh viện Bankstown (NSW), hưởng thọ 90 tu^hi, theo tin từ nhà báo Gia Du. Ông Võ Đại Tôn cũng n^hi ti^hng trong lĩnh vực văn học: ông là nhà thơ Hoàng Phong Linh, đã in nhi^hu tập thơ trước và sau 1975.

Ông Võ Đại Tôn sinh năm 1935 tại Quảng Nam, là sĩ quan cấp tá trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, đã từng được biệt phái ngoại ngạch sang nhiệm vụ dân chính tại miền Nam trước 1975 (Phụ Tá Tổng Trưởng Bộ Thông Tin, Giám Đốc Công Tác Bộ Chiêu Hồi năm 1970).

Ông Võ Đại Tôn đã vượt biên đến định cư tại Úc Châu năm 1976 và trở về lại quê hương để tham gia Kháng Chiến Phục Quốc (qua đường rừng Thái-Lào) nhưng đã bị sa cơ vào tháng 10/1981, tại biên giới Lào Việt. Vì cương quyết giữ vững lập trường không đầu hàng Cộng Sản trong cuộc họp báo quốc tế ngày 13.7.1982 tại Hà Nội, ông Võ Đại Tôn đã bị Cộng Sản Việt Nam biệt giam hơn 10 năm tại trại tù Thanh Liệt (B-14), ngoại thành Hà Nội.

Nhà nước CSVN phải tự do cho ông nhờ áp lực của Quốc Tế và trở lại Úc Châu ngày 20.12.1991. Từ đó, ông liên tục dấn thân phục vụ Lý Tưởng Tự Do Dân Chủ cho quốc gia Việt Nam, công tác khắp nơi trên thế giới, với cương vị là Tổng Ủy Viên Điều Hợp Trung Ương của tổ chức đấu tranh Liên Minh Quang Phục Việt Nam.

Ngoài các hoạt động đấu tranh chống Cộng Sản, ông Võ Đại Tôn còn là một nhà thơ nổi tiếng về các đề tài Quê Hương Dân Tộc, với bút hiệu Hoàng Phong Linh và là một họa sỹ. Một trong những bài thơ của ông đã được phổ nhạc là bài “Mẹ Việt Nam ơi, chúng con vẫn còn đây”, phổ biến khắp nơi tại hải ngoại từ mấy chục năm qua. Các tác phẩm văn-thơ của ông Võ Đại Tôn trước 1975 là: Hoa Tim, Đêm Trăng, Cánh Chim Bằng, Đăng Trình, Hồn Ca.

Các tác phẩm văn hay thơ sau 1975 là:

- Lời Viếng Cho Quê Hương. (Năm 1979 tại Hoa Kỳ)
- Đoàn Khúc Người Ra Đi. (Năm 1986 tại Úc Châu)
- Hồi ký lao tù Tù Máu Đen
- Tập Thơ Tiếng Chim Bên Dòng Thác CHAMPY (Năm 1992 tại Úc Châu và năm 2000 tái bản tại Hoa Kỳ)
- Tập truyện Chim Bức Cành Nam (2002)

– Tuyển Tập Thơ-Văn Đấu Tranh “Tổ Quốc – Hành Trình 30 năm” (Úc Châu 2005).

.